

kelse og for national frigørelse, f.eks. FMLN/FDR i El Salvador.

ad 11

Hverken gennem formelle regler eller gennem forhandling skal modtageren af bistand kunne bindes til at acceptere en form for bistand, som ikke er den mest hensigtsmæssige.

ad 12

Den evaluering af dansk bistand, der løbende foretages, er under al kritik. For hovedpartens vedkommende er der tale om en administrativ evaluering foretaget af de samme myndigheder (primært: Danida) som dem, der administrerer bistanden. Der bør afsættes betydelig flere ressourcer til evaluering, og først og fremmest bør en væsentlig del af evalueringen gennemføres af uafhængige forskere med særligt kendskab til u-landenes problemer. Både i Sverige og Norge bruges der væsentlig flere ressourcer på evaluering af u-landsbistanden.

ad 13

En vigtig forudsætning for at yde en relevant bistand er et grundlæggende kendskab til u-landenes problemer. Udviklingsforskningen bør styrkes, bl.a. gennem afsættelse af flere ressourcer til Center for Udviklingsforskning.

ad 14

For at fastholde og styrke den folkelige opbak-

ning bag u-landshjælpen bør der afsættes flere ressourcer til oplysningsarbejdet. I forhold til den samlede u-landshjælp er oplysningsbevillingen fra 1971 til 1981 faldet fra 0,36 pct. til 0,24 pct. I 1981 var bevillingen ca. 6 mill. kr., mens den tilsvarende bevilling i Norge var 12 mill. norske kr. og i Sverige 27,5 mill. svenske kr. Et flertal i Ole Bang-udvalget anbefaler en »øjeblikkelig forhøjelse af oplysningsmidlerne« (side 163).

ad 15

Det var en stor svaghed ved Ole Bang-udvalgets arbejde – stærkt beklaget af udvalgets formand – at udvalget af den tidligere udenrigsminister, Kjeld Olesen, blev forhindret i at undersøge og stille forslag om u-landshjælpens administration. Forslagsstillerne mener, at Danida bør udskilles fra udenrigsministeriet. Både i Sverige (Sida) og Norge (Norad) har administrationen en mere uafhængig status. Underlæggelsen under udenrigsministeriet er uheldig af flere grunde. Dels betyder den, at andre udenrigspolitiske hensyn end de bistandspolitiske – f.eks. kommercielle og »stor«politiske – kan komme til at spille en uheldig rolle ved u-landshjælpens udformning. Dels indgår de fleste medarbejdere i Danida i udenrigsministeriets almindelige rotation, mens det, der er behov for, er folk, der i mange år kontinuerligt kan beskæftige sig med u-landenes problemer. Endvidere bør erhvervslivets repræsentanter i u-landsstyrelsen erstattes af uafhængige sagkyndige og repræsentanter for de forskellige organisationer, der er engageret i u-landsproblemerne.